

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

בפני **כב' השופט שאול שוחט**

מבקשים

פ.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד שלומי לוי

נגד

משיבים

ר.ש.

ע"י ב"כ עוה"ד אלינור ליבוביץ ו/או דניאל אילן

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה במחוז תל-אביב (כב' השופט י.שקד, בתמ"ש 14-11-3618), מיום 21.4.15, במסגרתה הורה כי המשמורת על ילדיהם הקטינים של הצדדים תועבר למשיב וכי הסדרי הראייה עם המבקשת יתקיימו במרכז קשר.

העובדות הצריכות לעניין

המבקשת והמשיב נישאו זל"ז כדמו"י ביום 26.12.2001 והתגרשו ביום 13.2.10. מנישואיהם נולדו לבני הזוג ילדיהם ל.ש. (יליד 4.5.2002) ופ.ש. (ילידת 28.3.2003), בני 13 ו-12 שנים בהתאמה.

ביום 27.1.11 נקבעה המשמורת על הקטינים אצל אמם-המבקשת.

ביום 3.11.14 הגיש המשיב לבית המשפט קמא תביעה להעברת משמורת הקטינים אליו. בכתב התביעה נטען כי בחודשים האחרונים התברר לו כי הקטינים מצויים במצוקה נפשית ובסיכון של ממש עת חווים הם עונשים קשים, צעקות ועלבונות מהמבקשת-אמם ומבן זוגה על בסיס יומי; נטען כי הקטינים סובלים מאלימות פיזית ומילולית מבן זוגה של האם וכי מערכת היחסים בין המבקשת לבן זוגה סובלת מבעיות שונות הבאות לידי ביטוי באלימות פיזית שלו כלפיה, בצעקות ובתקשורת לקויה. לטענת המשיב בתביעה, הגיש את התביעה על מנת לפעול להוצאת הקטינים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 מביתה של המבקשת ומבן זוגה "בית בו מתעללים בילדים על בסיס יומי, בית בו הילדים חווים
2 אלימות בין אמם לבין בן זוגה מדי יום, בית בו הילדים עצמם חיים בהשפלה ובפחד ולא ברור להם
3 מה עומד לקרות והם מבוהלים ומפוזרים אף מהצד של עצמם" (ס' 4 לכתב התביעה). כתב
4 התביעה צורף כנספח ב' לבר"ע). כתב הגנה מטעם המבקשת לתובענה הוגש ביום 2.12.14 (צורף
5 כנספח ט' לבר"ע).

6
7 ביום 4.11.14 החליט בית המשפט קמא כי " לנוכח הטענות המפורטות בכתב התביעה, מוזמן
8 תסקיר דחוף מהאגף לשירותים חברתיים במקום מגורי הקטינים, אשר יבחן את מצבם של
9 הקטינים, את הקשר בין הקטינים לבין הוריהם, את הקשר בין כל אחד מההורים, וייתן המלצותיו
10 ביחס לשאלת משמורתם של הילדים והסדרי שהייתם". באותה החלטה הורה בית המשפט קמא
11 כי התסקיר יוגש עד ליום 4.2.15 וקבע את התיק לדיון, בהתאם, ליום 11.2.15 (ההחלטה צורפה
12 כנספח ג' לבר"ע).

13
14 ביום 11.11.14 הגיש המשיב לבית המשפט קמא, במסגרת התביעה, "בקשה בהולה למשמורת
15 זמנית". בבקשה נטען כי ביום 9.11.14 קיבל מסרון מבתו לפיו המבקשת נקטה באלימות כלפי
16 אחיה, וכי ביום למחרת (10.11.14) שוחח עם הקטין והוא אישר את הדברים. המשיב טען בבקשתו
17 כי נוכח האירוע שהתרחש, הקטינים בסכנה ממשית כל אימת שמצויים בהשגחת המבקשת, וכי יש
18 להורות על העברת המשמורת הזמנית על הקטינים לידי וקביעת הסדרי ראייה בין המבקשת
19 לקטינים במרכז קשר, עד לאחר קבלת תסקיר בעניין מסוגלותה ההורית ורמת הסיכון הנשקפת
20 ממנה. לבקשה צורפו תצלומי המסרונים.

21
22 בהחלטה מאותו היום (11.11.14) הורה בית המשפט קמא למבקשת ליתן תגובתה לבקשה בתוך 10
23 ימים, והפנה את הצדדים בדחיפות ליחידת הסיוע לצורך קבלת המלצות ראשוניות, עד לקבלת
24 התסקיר שהוזמן (ההחלטה צורפה כנספח ה' לבר"ע).

25
26 ביום 20.11.14 עדכנה יחידת הסיוע כי אינה יכולה להמליץ בעניין המשמורת, מאחר שאין במסגרת
27 ההתערבות המתבקשת אפשרות להגיש תסקיר וכי הצדדים יוזמנו לבירור ראשוני ביחידת הסיוע,
28 נוכח הוראת ביהמ"ש ו"מה שנראה כההליך של הסלמה בקונפליקט".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 ביום 26.11.14 הוגשה תגובתה של המבקשת לבקשה להעברת המשמורת. המבקשת טענה כי המשיב
2 מסית באופן חמור ואינטנסיבי את הקטינים נגדה, במטרה להעברת המשמורת אליו, ואף מעודד את
3 הקטינים להקליט ולתעד את התנהגותה. המבקשת הודתה כי נקטה באלימות כלפי בנה הקטין
4 באירוע שהוא הבקשה אך טענה כי "הכתה את הילד מספר מכות קלות ביותר" והיא "נוטלת
5 אחריות מלאה על מעשיה, מתחרטת עליהם בכל ליבה ומכה על חטא. זו בוודאי לא דרך התנהלותה
6 והמדובר בתוצאה מצערת וכואבת במיוחד של משבר, חרדה ולחץ בלתי רגיל שנגרמו לאחרונה על
7 ידי המבקש" (ס' 1 לתגובה התגובה צורפה כנספח ז' לבר"ע).

8
9 ביום 30.11.14 הועבר עדכן נוסף מיחידת הסיוע. בעדכון נאמר כי גרסאות הצדדים לנסיבות המשבר
10 הנוכחי שונות לחלוטין ומחייבות בדיקה יסודית. בעניין החשש לפגיעה הפיזית בקטין – האירוע
11 הוקלט ע"י אחותו הקטינה, ובעקבות הגשת תלונה של המשיב למשטרה על האירוע, מעורבים בעניין
12 פסיכולוג ביה"ס ושירותי הרווחה. יחידת הסיוע ציינה כי השוני המהותי בתיאורי הצדדים נובע מכך
13 שהמשיב רואה רצף מסלים והולך של הזנחה ופגיעה פיזית ורגשית בילדים ע"י האם ובן זוגה, בעוד
14 שהמבקשת טוענת להסתה מצד האב וכי האירוע עם הבן הקטין היה אירוע בודד שהיא מצרה עליו.
15 יחידת הסיוע המליצה על קבלת תסקיר דחוף משרותי הרווחה בעירייה.

16
17 ביום 2.12.14 קיים ביהמ"ש קמא דיון בבקשת המשיב להעברת המשמורת. כעולה מפרוטוקול
18 הדיון, הצדדים ובאי כוחם פירטו את טענותיהם, הן בנוגע לאירוע האלימות כלפי הקטין והן מעבר
19 לכך. בהמשך הדיון האזין בית המשפט קמא להקלטת האירוע כפי שבוצעה ע"י הקטינה. בסופו של
20 הדיון קבע בית המשפט קמא כי לא השתכנע שיש לבצע בעת הזו שינויים דרמטיים בכל הנוגע
21 להסדרי השהייה של הקטינים. בית המשפט קמא קבע כי לאחר שיוגש דו"ח מיחידת הסיוע
22 בעקבות פגישה של הצדדים עם פסיכולוג היחידה (פגישה שצפויה היתה להתקיים ביום 10.12.14)
23 יתן הוראות מתאימות. קדם משפט נוסף בתביעה נקבע ליום 11.2.15.

24
25 ישיבת יום 11.2.15 התקיימה בטרם התקבל תסקיר שירותי הרווחה. ב"כ המשיב טענה כי הגם
26 שהיה מצופה כי המבקשת תשנה מהתנהגותה מאז הדיון האחרון- התנהגותה עדיין אינה
27 נורמטיבית. נטען כי המבקשת ובן זוגה משתמשים בסמים קלים בבית, על בסיס יומיומי, וכי
28 הקטינים חשופים לשימוש זה ו"מבדילים בין הריח של סיגריה לבין הריח של מריחואנה". ב"כ
29 המשיב הציגה לביהמ"ש תצלומים. התבקשה התייחסות ב"כ המבקשת, וזה הודה כי "מדובר היה
30 בשימוש חד פעמי של אחת לחודש, לא שאני מקל בזה ראש" והדגיש את ההסתה הניכרת לטענתו
31 של הקטינים כלפי אמם-המבקשת. בית המשפט קמא הבהיר לצדדים כי יגלה אפס סובלנות לשימוש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 בסמים וכי "הורה אשר משתמש בסמים בתוך דלת אמותיו הוא הורה שקיים ספק רב מאד באשר
2 ליכולותיו ובאשר למסוגלותיו ההוריות וניכר כי אין צורך להרחיב על כך את הדיבור. (עמ' 8 ש' 10-8
3 לפרוט). בית המשפט קמא חתם את הדיון בהחלטה לפיה "עד אשר יוגש תסקיר, אני בספק רב אם
4 ניתן ליתן החלטות אופרטיביות הקשורות לשינוי הסדרי הביקור והראייה. עד לאחר קבלת
5 התסקיר, או ככל שיארע חלילה אירוע דרמטי ותוגש בגינו בקשה דחופה, לא יהיו שינויים
6 בהסדרי המשמורת והביקור. מייד לאחר קבלת התסקיר, אתן הוראות להמשך ההליך שבפניי."

7
8 ביום 29.3.15 הגיש המשיב לבית המשפט קמא "בקשה בהולה להעברת הקטינים למשמורת זמנית
9 לאב". בבקשה זו נטען כי חרף העובדה שבית המשפט קמא הזהיר את המבקשת מפני השימוש
10 בסמים, המבקשת עדיין ממשיכה להשתמש בסמים בבית. הבקשה נתמכה בתצלומי מסרונים
11 ששלחה הקטינה למשיב כמו גם בתמונות שצלמה הקטינה של חומר הנחזה להיות סם אותו מצאה
12 בחדר האמבטיה בבית. לאור הגילויים האמורים, עתר המשיב, שוב, להעברת המשמורת הזמנית
13 אליו ולקבוע כי הסדרי הראייה עם המבקשת יתקיימו במסגרת מרכז קשר עד לקבלת התסקיר.

14
15 ביום 2.4.15 התקבלה תגובת המבקשת לבקשת המשיב. המבקשת טענה כי לא היו דברים מעולם וכי
16 "אינה צורכת חו"ח כל סך מכל סוג שהוא, בוודאי ובוודאי לאחר הדיון האחרון בו ביהמ"ש הנכבד
17 התרה בה" (ס' 1 לתגובה). המבקשת חזרה וטענה כי המשיב מסית את הקטינים וכי "ההסתה,
18 הניכור ההורי ההולך ומתגבש והפיכת הילדים ל"גיס חמישי" בביתם – זוהי הבעיה האמיתית
19 הדורשת פתרון".

20
21 ביום 5.4.15, בעקבות קבלת תגובת המשיבה, הורה בית המשפט קמא כי הוא יפגוש את הקטינים
22 בנוכחות עו"ס מיחידת הסיוע ולאחר תיאום המפגש תינתן החלטה משלימה.

23
24 ביום 19.4.15 נפגש בית המשפט קמא עם הקטינים בנוכחות עו"ס תמר גוזנר מיחידת הסיוע.
25 תרשומת סיכום המפגש נמצאת בתיק המתנהל בבית המשפט קמא והיא חסויה ולא הועברה
26 לצדדים או לבאי כוחם, אך נגישה לבית משפט זה (באמצעות מערכת נט המשפט).

27
28 ביום 21.4.15 נתן בית המשפט קמא את ההחלטה כדלקמן:

29

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 "לאחר שנפגשתי עם הקטנים בנוכחות עו"ס יחידת הסיוע, ולאחר ששמעתי את דבריהם, אשר
2 ניכר כי נאמרו מדם ליבם, ותוך שאני נותן ביטוי ומשמעות לגילם של הילדים, הגעתי לכלל דעה
3 ומסקנה כי יש להורות על העברת המשמורת לידי האב ללא כל דיחוי.

4
5 לפיכך, הריני להורות כדלהלן:

- 6
- 7 1. המשמורת בשני הילדים, לירז ולירן, תהא בידי האב.
- 8 2. בשלב זה ועד למתן החלטה אחרת, הסדרי ראיה בין האם לבין הילדים יתקיימו במרכז
9 הקשר.
- 10 3. מוזמן תסקיר דחוף בעניינם של הקטינים. מבוקש ליתן ביטוי לסוגיית הסדרי השהייה
11 של הילדים עם כל אחד מהורים.
- 12 4. בשולי הדברים, ואולם לחלוטין לא בשולי חשיבותם, אין עלי אלא לומר כי החלטתי זו
13 ניתנת מתוך חרדה אמיתית לשלומם של הילדים, ומתוך תקווה כי שני ההורים, והאם
14 בעיקר, יבינו את גודל השעה.
- 15 5. מיד לאחר הגשת תסקיר, ייקבע מועד לדיון בענייני הקטינים.
- 16 6. עו"ס לסדרי דין תודיע לבית המשפט מהו הצפי להגשת התסקיר. "
- 17
- 18

19 על החלטה זו מלינה המבקשת במסגרת בקשת רשות הערעור שלפניי. לטענת המבקשת, החלטת בית
20 המשפט קמא נעדרת כל נימוק. גם אם ניתן לשער כי בית המשפט קמא סבר שקיימת "מסוכנות"
21 מצדה כלפי הקטינים – אין כל הסבר כיצד ביהמ"ש קמא הגיע למסקנתו, איזו מסוכנות ובאיזה
22 אופן, ממה נובעת המסוכנות וכיוצ"ב. ההחלטה ניתנה ללא תסקיר פקידת סעד וללא חוות דעת
23 מומחים, והיה על בית המשפט קמא להימנע מלגרום לקטינים טלטלות מיותרות על דרך העברתם
24 ממשמורת הורה אחד למשמורתו של השני, בטרם בירור סוגיית המשמורת באופן מעמיק ומקיף,
25 אותה יש לעשות בשלב ההוכחות. המבקשת חוזרת וטוענת כי למן תחילת ההליך טענה להסתה
26 ניכרת של הקטינים מצד המשיב נגדה, ובנסיבות אלו "ספק אם לבימ"ש קמא הכישורים והיכולת
27 לרדת לסוף דעתם של הילדים ולדעת לבור את המוץ מן התבן". המבקשת סבורה כי בית המשפט
28 קמא התעלם לחלוטין מההסתה הקשה של הקטינים נגדה, הסתה שהביאה לכך שהקטינים
29 מעורבים עד צוואר בסכסוך המשמורת. לטענתה, העובדה כי המסרונים וההקלטות שהקטינים
30 שולחים למשיב בגנותה ומשמשים לניגוחה בבית המשפט, מדברת בעד עצמה.

31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 בהחלטה מיום 11.5.15 בקשתי את תשובת המשיב לבקשת רשות הערעור. בהחלטה ביקשתי את
2 הצדדים להודיע אם מסכימים כי בית המשפט ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי
3 הרשות שניתנה. כן התבקשה התייחסות לשאלה אם במקרה כזה ניתן לראות בבקשה ובתשובה
4 סיכומים בכתב.

5 ביום 12.5.15 הודיעה המבקשת כי היא מסכימה שביהמ"ש ידון בבקשה כאילו ניתנה הרשות והוגש
6 ערעור על פי הרשות שניתנה וכי היא מסכימה לראות בבקשה סיכומים בכתב.

7 ביום 25.5.15 הוגשה תשובת המשיב לבקשה במסגרתה התנגד למתן רשות הערעור. המשיב לא הביע
8 התנגדות לראות בתגובתו סיכומים בכתב.

9
10 למען שלמות התמונה יצוין כי בד בבד עם בקשת רשות הערעור הגישה המבקשת גם בקשה לעיכוב
11 ביצוע ההחלטה, וזו נדחתה על-ידי בהחלטה מיום 30.4.15.

12 עוד יצוין כי התסקיר מהלשכה לשירותים חברתיים שהוזמן על-ידי בית המשפט קמא, טרם הוגש,
13 גם נכון למועד כתיבת שורות אלו (מעיון בתיק המתנהל בבית המשפט קמא עולה כי לאחרונה, ביום
14 12.5.15, הודיעו רשויות הרווחה בעיר פתח-תקווה כי בעקבות מעבר הקטינים להתגורר עם אביהם,
15 המתגורר בת"א, הבקשה לתסקיר מועברת לפק"ס לסדרי דין בעיר ת"א).

דיון והכרעה

16
17
18
19 בהתאם לסמכותי לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אני מחליט ליתן רשות
20 ערעור ולדון בבקשה כבערעור עצמו.

21
22 החלטת בית המשפט קמא היא אמנם החלטה זמנית, אך משמעותה רבה, שכן באחת הועברה
23 משמורתם של הקטינים מאמם המבקשת לידי המשיב, והסדרי הראייה של הקטינים עם המבקשת
24 הותנו בקיומם במרכז קשר. לפיכך, מצאתי את ההחלטה מצדיקה מתן רשות ערעור.

25
26 לאחר בחינת מלוא החומר שבפניי נחה דעתי כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט קמא ודין
27 הערעור להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 נוכח משמעותה הרבה, ניתן היה לצפות מבית המשפט קמא לנמק באופן רחב יותר את החלטתו.
2 מחויבותו של בית המשפט קמא כלפי הקטינים, למניעת חשיפת התכנים שנמסרו מפיהם בפני
3 הוריהם, הביאה את בית המשפט קמא לנמק את החלטתו באופן תמציתי. עם זה, ניתן לדלות מן
4 ההחלטה כי היא מבוססת בעיקרה על חרדה ודאגה אמיתית לשלומם, תוך שבית המשפט קמא לקח
5 בחשבון גם את רצון הקטינים, כפי שהובע על-ידם ובשים לב לגילם הבוגר יחסית (הקטין בן 13
6 והקטינה בת 12). מסיכום המפגש כפי שנערך ע"י העו"ס תמר גוזנר מיחידת הסיוע, שנכחה עם בית
7 המשפט במעמד שמיעת הקטינים, נוכחתי לדעתי כי "חרדה אמיתית לשלומם של הילדים", כלשון
8 בית המשפט קמא, היא זו הביאה את בית המשפט קמא להורות על המעבר החד במשמורתם וכי
9 במקרה דנן לא היה מנוס מלהורות כן, לפחות בשלב הנוכחי עד שיתקבל תסקיר מקיף מטעם
10 רשויות הרווחה שהוזמן זה מכבר.

11

12 ודוק! החלטת בית המשפט קמא, שהתבססה על "חרדה אמיתית לשלומם של הילדים" לא ניתנה
13 בחלל הריק.

14

15 בפני בית המשפט קמא היו מונחים כתב התביעה שגולל טענות רבות ומגוונות של המשיב כלפי
16 המבקשת ובן זוגה והתנהלותם כלפי הקטינים – כמו גם כתב הגנה מטעם המבקשת. זאת ועוד,
17 במשך פרק הזמן הקצר מאז הוגשה התובענה (3.11.14) הספיק בית המשפט קמא לדון **בשתי**
18 בקשות ביניים לסעדים זמניים מטעם המשיב להעברת משמורת הקטינים לידי , כל בקשה כזו
19 זכתה להתייחסות מטעם המשיבה ובית המשפט קמא גם קיים **שני** דיונים בהליך, בטרם ניתנה
20 החלטתו נשוא הבר"ע.

21 כעולה מהפרוטוקולים של אותם דיונים – הצדדים נשמעו באריכות, בית המשפט קמא בחן ראיות
22 שהובאו בפניו (בישיבת יום 2.12.14 האזין להקלטה ובישיבת יום 11.2.15 בחן תצלומים) וניכר כי
23 עשה כן מתוך דאגה רבה לשלומם של הקטינים. ועם זאת, בשתי הישיבות החליט בית המשפט קמא
24 כי טענות המשיב והמסכת הראייתית שהובאה בפניו אינה מצדיקה בשלב זה שינוי המשמורת בטרם
25 יתקבל תסקיר שירותי הרווחה. יש בעובדה זו כדי להצביע על כך שבית המשפט קמא בהחלטתו
26 נשוא הבר"ע לא "נחפז" כטענת המבקשת (בס' 38 לבר"ע) והחלטתו הייתה דווקא זהירה ומחושבת.

27

28 כאמור, ההחלטה נשוא הבר"ע ניתנה בעקבות פניית המשיב בבקשה נוספת להעברת הקטינים
29 למשמורתו, במסגרתה טען כי חרף אזהרת בית המשפט קמא את המבקשת, האחרונה עדיין
30 ממשיכה להשתמש בסמים בבית. הבקשה נתמכה בתצלומי מסרונים ששלחה הקטינה למשיב כמו
31 גם בתמונות שצלמה הקטינה ואותן שלחה למשיב (באמצעות הטלפון הסלולרי) של חומר הנחזה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1 להיות סם אותו מצאה בבית. המבקשת הכחישה ובית המשפט קמא הורה על שמיעת הקטינים
2 בפניו. במסגרת בקשת רשות הערעור מדגישה המבקשת כי אינה צורכת סמים ומוכנה לבצע על
3 בדיקה להוכחת טענתה (ס' 41 לבר"ע). יובהר למבקשת כי החרדה אותה הביע בית המשפט קמא
4 לשלומם של הקטינים, בעקבות השיחה עמם, חורגת מעבר לעניין החשיפה הנטענת לסמים. תכנים
5 שהועלו במסגרת השיחה של בית המשפט קמא עם הקטינים מעלים חשש לכך ששלומם הגופני
6 והנפשי של הקטינים עלול להיפגע אם יוותרו הקטינים במחיצת המבקשת ובן זוגה ועל כן בחר בית
7 המשפט קמא באלטרנטיבה הבטוחה יותר עבור הקטינים בשלב הנוכחי ובטרם תתברר התמונה
8 במלואה והיא העברת משמורתם באופן זמני לידי המשיב-אביהם. לא גורם יחיד אלא מקבץ של
9 גורמים הם שהביאו לכך. בבסיס תביעת המשיב טענה כי קיים רצף מסלים והולך של הזנחה ופגיעה
10 פיזית ורגשית בקטינים ע"י המבקשת ובן זוגה (ר' בעניין זה גם פירוט השוני בתיאורי הצדדים את
11 המחלוקות ביניהם בעדכון יחידת הסיוע מיום 30.11.14 נספח ח' לבר"ע), ולכל הפחות בשלב זה של
12 ההליך, ניתן לומר כי המבקשת בהתנהגותה לא תרמה להפרכת טענות המשיב בעניין. ודוק!
13 המבקשת קיבלה לידיה את תביעת המשיב שגוללה טענות לאלימות כלפי הקטינים (הוגשה ביום
14 3.11.14, הומצאה למבקשת ביום 5.11.14) ולמרות זאת הודתה כי היכתה את בנה הקטין, מספר
15 ימים לאחר מכן, ביום 9.11.14, אירוע שהביא להגשת הבקשה הראשונה להעברת המשמורת. גם
16 בנוגע לטענות המשיב בישיבת יום 11.2.15 לעניין השימוש בסמים הודתה המבקשת באותה ישיבה
17 בשימוש מצומצם בסמים וטענה כי הדברים לא יישנו וכי "אני נוגדת עישון בסיגריות, קל וחומר של
18 סמים" - אך תמונות שצלמה הקטינה, של חומר הנחזה כסם (בתוך קופסת סיגריות עם סיגריות
19 רגילות) כחודש לאחר אותה ישיבה, היוו בסיס לבקשה השנייה להעברת המשמורת (שרק בעקבותיה
20 הורה בית המשפט קמא על שמיעת הקטינים בפניו).

21

22 איני סבור כי בית המשפט קמא התעלם מטענותיה החוזרות ונשנות של המבקשת להסתה מצד
23 המשיב את הקטינים נגדה. בית המשפט קמא התרשם מהקטינים באופן בלתי אמצעי ונחשף גם
24 לעמדת פסיכולוג יחידת הסיוע והעו"ס תמר גוזנר בעניין (בקשר למפגש מיום 10.12.15). אלו לא
25 סברו כי הקטינים שיתפו בחוויות שלא התרחשו במציאות. העובדה כי הבקשות נתמכו במסרונים
26 ותצלומים שצלמה הבת הקטינה אינה מעידה כי התכנים מסולפים, נשלחו תחת לחץ, או כי
27 "המדובר בהזמנה מראש מטעם המשיב" (ס' 40 לבר"ע). יש בכך אמנם כדי להעיד כי הקטינים
28 מעורבים עד צוואה בסכסוך המשמורת, כטענת המבקשת (ס' 34 לבר"ע), אך לא מעבר לכך. ברור כי
29 עירוב הקטינים בסכסוך ורתימתם על-ידי הורה אחד כנגד משנהו הינה התנהגות ראויה לגינוי, אך
30 גם אם "הסתה" מצד האב היא שהביאה את הקטינה לאסוף את אותן הראיות שהיוו בסיס לבקשות
31 שהונחו בפני בית המשפט קמא – אין בדבר כדי להקל בחומרת המעשים, אם יתברר שנעשו.
32 התובענה תוכרע בסופו של דבר עם מתן התשובה לשאלה אם חווים הקטינים אלימות גופנית או
33 נפשית בבית המבקשת או נחשפים להתנהגות לא נורמטיבית, כך שטובתם מחייבת את העברת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

משמורתם לידי האב-המשיב. המניע והאופן בו נאספו הראיות, לא משליכים על טובת הקטינים, שהיא אבן הבוחן להכרעה בתובענה המונחת בפני בית המשפט קמא.

הן מהתשובה לבקשת רשות הערעור והן מעיון בתיק המתנהל בבית המשפט קמא למדתי כי החלטת בית המשפט קמא בכל הנוגע לקיום הסדרי הראייה של המבקשת עם הקטינים במרכז הקשר טרם בוצעה וכי מאז ניתנה ההחלטה, **כבר לפני למעלה מחודש ימים, לא פגשה המבקשת את הקטינים כלל.** יצוין כי בעוד שהמשיב בתגובתו לבר"ע טוען כי המבקשת מבחירה אינה פוגשת בקטינים ולא עושה כל מאמץ לפגוש אותם במרכז הקשר (ס' 2 לתשובה) בבקשה מיום 19.5.15 שהוגשה לבית המשפט קמא מטעם המבקשת נטען כי המפגשים לא מתקיימים חרף "עשרות טלפונים ופניות לגורמי הרווחה". מאחר ואין מחלוקת שהמשך קשר תקין של הקטינים עם המבקשת-אמם עולה בקנה אחד עם טובתם (כמו גם עם רצונם המובע) והחלטת בית המשפט קמא נשוא הבר"ע הביאה לכך שהמשמורת הועברה והקשר נותק מבלי שנקבעו הסדרי ראייה מסודרים – **מצופה מבית המשפט קמא למצוא פתרון מתאים ליישום החלטתו בכל הנוגע לקיום קשר תקין ורציף של הקטינים עם אמם המבקשת כבר בשלב זה ובטרם יתקבל תסקיר שרותי הרווחה, שבושש להגיע.**

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, הערעור נדחה.

מאחר והחלטת בית המשפט קמא נשוא הבר"ע תמציתית ומבוססת בעיקרה על המפגש עם הקטינים (שהתכנים שהועלו בו חסויים בפני הצדדים אך חשופים בפני בית משפט זה והיוו שיקול מכריע לדחיית הערעור) ועל מנת שלא להסלים את הסכסוך יתר על המידה – אני מחליט, חרף דחיית הערעור, שלא לעשות צו להוצאות לחובת המבקשת. כל צד ישא בהוצאותיו.

העירבון, על פירותיו, יושב למבקשת באמצעות בא כוחה.

מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה נחתמה (בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים).

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ה, 26 מאי 2015, בהעדר הצדדים.

שאל שוחט, שופט

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים
אזרחיים**

רמ"ש 15-04-45044 פ.ש. נ' ר.ש.

תיק חיצוני:

1
2

הלחיים סגורות